

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник
Присутности Христа

"СТОРОЖЕ! ЯКА ПОРА НОЧІ?"

Isaiah 21: 11

The Watchtower and Herald of Christ's Presence
Wartowa Bashta (Ukrainian Edition) Monthly

VOL. LVI МІСЯЧНИК № 12

Грудень, (December) 1935

ЗМІСТ:

ЗРОЗУМІННЯ ПРОРОЦТВА	179
Послушенство	179
Споріднення до Пророцтва	180
"Дань Заснає"	181
Візьмо Світло	183
ВЕЛИКА ГРОМАДА (Часть 1.)	184
Точка Перша	187
Точка Друга	187
Третя Точка	188
Надзми	190
Вибрання Храму	191
Період "Свідчення Вірності"	178

Ви
Свідки
у мене,
що Я-БОГ,
говорить ЄГОВА
Іса. 43:12

© 1935 W.T.S.U.

Published Monthly By

WATCH TOWER BIBLE & TRACT SOCIETY
117 Adams Street Brooklyn, N. Y., U. S. A.

OFFICERS

J. F. RUTENFORD President W. E. VAN AMSTERDAM Secretary

“Діти твої навчаєш не сам, Господь, і великий мир і гаразд буде поміж синами твоїми”—Ісаї 54:13.

СВЯТЕ ПИСЬМО ВИРАЗНО ГОВОРЬ

ЩО ЄГОВА є єдиний правдивий Бог, перебуваючий од віків до віків, Сотворитель неба й землі й Даваль життя для усіх створінь; що Ягове був початком Яго творіння й активним слугою в створенні всіх речей; що той Ягове тепер Господь Ісус Христос у славі, одягнений в неську силу на небі й на землі, і тепер є головним виконавчим Чинником замірів Бога Єгови.

ЩО БОГ створив землю для чоловіка, сотворив совершенного чоловіка для землі й поставив Яго на ній; що чоловік добровільно переступив Божий закон і був засуджений на смерть; що задля Адамового гріху всі люди родяться грішниками і без права до життя.

ЩО ІСУС стався чоловіком, і чоловік Ісус потерпів смерть, щоб набути викупну ціну для всього роду людського; що Бог воскрес Ісуса до божественної природи й знизив Яго понад усіх творіння й понад усі імена і одягнув Яго у неську силу й славу.

ЩО ОРГАНІЗАЦІЯ ЄГОВИ називається Спок, і що Ісус Христос є Головою її правдивим царем світа; що помазані й вірні послідовники Ісуса Христа—се діти Споку, члени Єгової організації і Яго свідки, котрих задача й призначення в світкувати про правдивість Єгови, тлумачити про Яго заміри наглядом людства, про які навчає Біблія, й нести овець царства всім, що хотять слухати.

ЩО СВІТ змінився й Єгова посадив Господа Ісуса Христа на простий трон, котрий спливає Сатани з неба й зачав устанавляти Боже царство на землі.

ЩО ПОМІЧ і благословенства для народів землі можуть прийти лише через царство Єгови під владою Христа, котре то царство яке тепер зачалося; що незвідного Господь знищить сатанську організацію і устанавить справедливість на землі, і що в цей час всі, що будуть в послушні справедливим законам, будуть призернами й будуть жити вічно на землі.

РІЧНИЙ ТЕКСТ НА РІК 1936

Текст “Діти Єгови й Годинок” (Суд. 7:18) є приспособлений до містотців Єгови, й тому він буде знов уживаний на рік 1936 як і в році 1935. Календарі уже є приготовані для тих що бажають їх. Та оскільки ілюстрація буде уживана; однак ж загальний рисунок і вигляд будуть відмінні. Книжечка місяця на календарі буде в року 1936. Всі одиниці й збори є прошені вислати замовлення якнайшвидше, бо ми не бажаємо впровадити більше чим буде потрібно. Ціна їх буде: Поодинок, 25 ц.; п’ять або більше, по 20 ц.

ІНФОРМАЦІЯ

Хтось повідомив читачів Вартвої Башти, що Товариство устроїло конференцію у Колумбійським Дистрикті, котре організує відділи у різних частих краю спираючи в сполученні з Товариством. Така інформація не є правдива, й ми радимо всім читачам Вартвої Башти, не звертати уваги на жадні такі оголошення хіба що вони є оголошені на сторінках Вартвої Башти. Ніхто який не є уповноважений робити які-будь оголошення. Жадний директор служби не є уповноважений говорити в імя Товариства

МІСІЯ (ЖУРНАЛ)

Сей журнал виходить в тій цілі, щоб допомогти людям пізнати Бога Єгову і Яго заміри, як про се навчає Біблія. Він містить в собі науку Святого Письма для допомоги свідкам Єгови. Він уможливає систематично студіювання Біблії для всіх своїх читачів і старість з іншою літературою яко пам’ятки в таких студіях. Він поміщує відповідний матеріал для проповідування через радіо й для інших знарядь публічного навчання з Святого Письма.

Він точно тримається Біблії яко авторитету своєї науки. Він цілковито вірний й відданий від усіх партій, сект або світських організацій. Він цілковито й безліковий стоїть по стороні царства Бога Єгови під правлінням Христа, Яго любого Царя. Він не прибирає догматичної міни, а радше асоціює до уважного й критичного розсліджування свого змісту в світлі св. Письма. Він не мішається в жадні суперечности, які Яго сторінки не отворені для персональних справ.

Річна Передплата

Річна передплата на Вартвою Башту в Злучених Державах коштує \$1.00, в Канаді й в інших краях \$1.50; в Великій Британії, Австралії, і в Південній Африці 7 ш. Передплату в Злучених Державах треба вислати через поштової переказ, експрес ордер, або банківський переказ. В Канаді, Англії, Південній Африці й Австралії, передплату треба вислати до відділу в тій країні. В інших краях можна вислати передплату до Бюро в Брукліні, але лише через міжнародний поштової переказ.

Заграниці Бюро

British 34 Craven Terrace, London, W. 2, England
Canadian 40 Irwin Avenue, Toronto, Ontario, Canada
Australasian 7 Hercules Road, Strathfield, N. S. W., Australia
South Africa Boston House, Cape Town, South Africa

Просимо в кождім случаю адресувати на імя Товариства

(Сей журнал виходить на кількох мовах.)

Для бідних, що не можуть заплатити за сей журнал, а шире бажають Яго читати, виславлямо даром, якщо є се попросити. Ми радіємо бажано допомогти таким потребуючим, але після поштової рогули, вони мусять прислати письмову заявляцію кожного року.

Увага для передплатників: Послідку за отриману передплату чи то нову чи відновлену ми не виславлямо, хіба що є се попросити. Змінення адреси для тих, що повідомлять, робимо в протязі одного місяця. Одні місяць перед скінченням ся передплати ми виславлямо карточку-повідомлення з журналом.

Yearly subscription price, \$1.00; Canada and foreign, \$1.50.
Entered as second-class matter February 14, 1924, at the post office at Brooklyn, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

про яке-будь випакування, куповання або будовання кампів або відділів. Місяця для піонерів які до сього часу були уведені, то се було зроблено через членів місцевого збору. Наша комісія є проповідувати євангелію. Тримайте се завжди на душі.—Іса. 61:1,2.

ПЕРІОД “СВІДОЦТВА ВІРНОСТІ”

Згідно є угодою вірності з служби царства в котру прийняті є узаті, доять днів, грудня 7-15 є призначені як “Свідчення Вірності”. Тіх помазані котрі будуть вірними аж до смерті звідуться в тій часі на нинішній праці, розгортаючи свідчення Ісуса Христа як се приказано через Єгову. Всі бувають лише з нами Йонадаби різном возмуть спільну участь з нами, й в тій спосіб покажуть їх непохитність до Господа. Всі будуть призовувати старання дохочити до людей книжку “Єгова” й книжечку “Вірність”, разом з пожертвування суми 25 ц. Як се попередже ми навчались, що се є головним приготуванням наперед, щоб найкращіше ми могли діяти під час періоду служби. Всі вірні зустрінуться. Всіх розпорте будуть вислані через директора, або зпрест до сього Бюро если ми не є організовані до служби.

ВАРТОВА БАШТА

І Вістник Присутности Христа

ГОЛ. LVІ

Грудень, 1935

№ 12

ЗРОЗУМІННЯ ПРОРОЦТВА

[Продовження з минулого числа Вартової Башти]

НАЙВАЖЛИВІША частина в тім видиві переображення було повідомлення голосом з неба, що Господь Ісус є признаний Єговою і яко головний Чинovníк Єгови для оправдання Божого імя. Голос ізза хмар сказав: "Се Син мій любий, що я Його вподобав; Його слухайте." (Мат. 17:5) Тут маємо виразні слова від Бога Єгови, що Ісус Христос є великим Первосвященником, Суддею і Царем, котрому всі творива мусять бути цілковито послухні, тому що Бог у своїм часі пішле Його яко свого Оправдателя виконати свій замір, котрий мав бути виконаний, коли Ісус Христос буде увінчаний яко Володар і Суддя світа. Хмара, що отінила їх, представляла присутність Єгови, а се, що та хмара отінила тих трьох учеників, котрі були свідками там, також піддає думку, що сповнення сього пророцтва возьме місце у другім приході Господа. Слова котрі ті три ученики чули висказані голосом із хмари значили, що Ісус Христос затримає свою невинність до Єгови, і також, що Ісус остеріг їх, що вони не мали казати про те видиво жадному чоловікові "аж поки Син чоловічий устане з мертвих". Се показує, що вивиснення Ісуса до позиції чести прийде по воскресенню, котрій то події апостоли остаточно свідкували. — Филиппян 2: 5-11; Жид. 5: 7-9.

ПОСЛУШЕНСТВО

¹⁶ Ісус був висланий своїм Отцем на землю виконувати волю свого Отця, і Ісус був цілковито послухний Отцеві. Ісус заявив, що Він був висланий нести свідоцтво правді, і Його вірність у виконанні його місії заслужила Йому титул "Вірний і Правдивий Свідок". (Одкриття 3: 14; 19: 11) Слова які ті три свідки чули із хмари указали конечність для них бути послухними Богу, і позаяк Ісус говорив з властю, то вони мусіли бути послухні приказам Господа Ісуса. Се зазначає правило, що всі послідувателі Ісуса мусять бути послухні Його приказам. Послушенство — се одно із установлених прав Єгови, і від нього не можна відступити. Боже непокхитне право відносно Його сотворіння було давно оголошене, а іменно: "Послух лучший за жертви... Бо непослух, се такий гріх, як і царівництво, а своя воля, се таке як ідопоклонність [поклонення Дияволу]". — 1 Самуїла 15: 22, 23.

¹⁷ Апостол зробив натиск на важність послухності. Знання правди побільшає відвічальність щодо послушенства, бо Господь милосер-

ний до несповідомих, але не прощає тим, що знають правду і не слухають її. Хто йде мильною дорогою той є беззаконником, хотия він може бути несповідомий; але коли Господь покаже йому правдивий шлях, тоді його відвічальність збільшається. Се правило відносно тих, що є закуті в кайдани несповідомості, є зазначене в сих словах: "Але він [Бог] і не піддержує безбожників і дає придавленим, що їм належиться... Як же інші в кайданах і звязані поворозем нужди — Він їх діла їм покаже й гріхи їх превеликі; Та відтуляє їм ухо, щоб розуміли, й велить завернутись од їх ледачих учинків. І, як послушають та стануть йому служити, то й провозжати муть дні свої в щасті, і дні свої в радощах; як же не послушають, — згинуть од (Божого) стрілу й визівнуть, духа в сліпоті своїй." — Йова 36: 6-12.

¹⁸ Із приходом Господа Ісуса до храму знання побільшилось, і всі, що зробили угоду чинити волю Божу, мають нагоду рости в знанню й мудрості, і тому їх відвічальність до Господа збільшається. У Псалмі, "проводар хоругви", Ісус Христос, говорить до тих, що слухають Його слів і каже: "Почувши тільки, уже стали послухними мені; сини чужоземні піддалися мені, піддобрюючись." (Пс. 18: 44) Сі пророчі слова Псалміста відносяться до тих, що чули правду по приході Христа до храму, із ще більшою силою чим перед тим. Сговнення пророчого видива переображення прийшло по приході Господа до храму. Ісус Христос у храмі є Більшим Мойсейом, і у переображенню Мойсей представляв Ісуса Христа, великого Пророка; і коли явиться у храмі, щоби чинити суд, тоді ті слова висказані Петром головню відносяться до всіх тих, що дістали знання й врозуміння правди; котрі то слова є слідуєчі: "Мойсей бо до отців промовив: Ці пророки підійме вам Господь Бог ваш із братів ваших, як мене: Сього слухайте у всьому, що глаголати ме вам. Буде ж, що всяка душа, котра не слухати ме пророка того, погубить ся з народу. І всі пророки від Самуїла й після сих, скільки їх промовляло, також наперёд сповіщали про дні сесі." (Діян. 3: 22-24) Усі пророки Божі предсказали прихід Царя, Месії, отже із приходом Господа Ісуса до храму всі покликані до царства мусять бути цілковито послухні Більшому Мойсейові, щоби затримати їх невинність до Єгови. Сю велику й важну правду навчає й возвеличує видиво переображення на горі, й те що було там сказано.

"Ті що не були покірні й послухні великому Пророкові у Його приході до храму, не зробили жадного поступу в пізнанні Божої волі й духового вирозуміння. Многі, що були колись в лії до царства, стали засліплені; і тепер вони заперечують прихід Господа до храму; і очевидно апостол Петро говорить про сих непослушних в часі коли Господь Ісус Христос буде судити храм, і називає їх "безбожниками". Бо пора початись судові від дому Божого; коли ж найперш од вас, то який кінець тих, що не коряться благовістю Божому? І коли "праведник тільки що спасеться, то безбожник і грішник де являться?" — 1 Петра 4: 17, 18.

"Один із виразних приказів даних посвяченим Господом Ісусом у Його приході до храму є: "І проповідувати меть ся євангелія царства по всій вселенній на свідкування всім народам; і тоді прийде кінець." (Мат. 24: 14) Деякі думали, що вони можуть знехтувати сю заповідь і помимо того дістатися до неба; але усі писання про сю точку показують, що вони не можуть нехтувати цієї заповіді, відмовитися брати участь у свідості, і помимо того бути в небі. Лише ті, що є послухні, отримають Господнє призначення; і на се було зроблено натиск при видиві переображення сими словами: "Се Син мій любий, що я Його вподобав; Його слухайте." Слухати, що той великий Пророк тепер каже, не значить бути бездіяльним, але виконувати пильно роботу яку Він приказав виконувати, а іменно, давати свідості про Єгови й Його царство.

СПОРІДНЕННЯ ДО ПРОРОЦТВА

У другій листі Петро нагадує своїх братів бути "пильними" у виконанні певних річей згаданих там, щоби їм не бути "безчинними ані безовочними", як про се Ісус сказав в Йоана 15: 2-6. Виконання таких річей як про се апостол згадує, є кінцевим перед входом до Божого царства і щоби дістати призначення від Бога. Тоді апостол далі заявляє: "Тим і не запехую завсіди пригадувати вам ці речі, хоч ви й знаєте, і утверджені у сій правді. Видиться ж мені право, доки я у сій оселі, розбуджувати вас у наповіданню; знаючи, що скоро оставлю оселю мою, яко і Господь наш Ісус Христос об'явив мені. Стараюся ж, щоб ви і всюди, по моему ростанню, робили спомини сих річей." — 2 Петр. 1: 13-15.

"Вірним сказано споминати про ці речі, себто, споминати про прихід Господа до храму яко про Божого великого Оправдателя і Суддю, і потребу повного і цілковитого послушення приказам. При сій точці апостол споминає про видиво переображення і його важність і каже: "Не забайками бо, хитро придуманими, йдучи, об'явили ми вам силу і прихід Господа нашого Ісуса Христа, а бувши самовидцями величчя Його. Бо Він прийняв від Бога Отця честь і славу, коли зійшов до Него од величчюї слави такий голос: "Се Син мій любий, що я вподобав Його. І сей голос чули ми, як сходив з неба, бувши з Ним на горі святиї." — 2 Петра 1: 16-18.

"Нема найменшого сумніву, що у повисімі

тексті апостол відносився до приходу Господа Ісуса до храму чинити суд, бо тоді Ісус явився в силі й славі. "Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святи ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї." (Мат. 25: 31) Се далі показує, що те пророче видиво переображення зачалось сповняти в часі появи Господа Ісуса в храмі чинити суд. В тім то часі Ісус зачав уживати своєї сили як Царя, Священника, Пророка і Учителя, будучи представлений через Мойсея. Від того часу мусіло настати ширше свідості про Єгови й Його царство, і послідователі Ісуса Христа від того часу мусять пильно споминати про ці речі і нести свідості, себто, нести олові царства иншим. Від того часу ті, що чуять вість що Царь прийшов й Його царство, мусять також бути послухними і проголошувати сю вість иншим, як се зазначено в Одкритті 22: 17. Але ж яке споріднення те видиво переображення має із зрозумінням пророцтва Єгови?

"Тут можна навести відповідь з Писання на се питання і тоді представити аргументи яко попертя того ж. Пророче видиво переображення відноситься до приходу Господа Ісуса Христа до храму Єгови чинити суд, і се є попертя пророцтва Єгови, які були дані через Його святи люди; і що такі пророцтва не розв'язуються самі собою, але можуть бути зрозумілими лише коли вони зачнуться сповнятися отже сповнення пророцтва видива переображення можна було зрозуміти лише по приході Господа Ісуса до храму, тому що се — Божий час відкрити розуміння Його.

"Петро зробив натиск на факт, що ті три свідки на горі з Ісусом Христом не прийшли за хитро обдуманими байками, але що їх власні очі бачили, що взяло там місце і що вони готували правду. Тоді він додав: "Щеж маємо певніше слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него, як на святильника, що світить в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших." (2 Петр. 1: 19) Чи Петро розумів, що пророцтва є більше певні чим видіння переображення? Або чи його слова означають, що пророцтво стало більше певне з причини даного переображення? На ці питання муситься відповісти в повній гармонії з иншими писаннями, які тепер є зрозумілі. Если пророцтво наперед написано є більше певним чим те, що він бачив в переображенні, тоді чому Петро робив натиск на важність переображення і кінцевість для инших споминати про його? Если пророцтва були певнішою заявою Петра відносно видіння, тоді виглядає, що не треба було звернути вагу на се, хіба що Петро показав правдивість його; і спевністю сього не було треба. Ясним є, що властиве значіння Петрових слів, що видиво переображення є попертям або призначенням того, що старинні пророки написали під керівництвом Божим, і коли прийшов час на сповнення пророцтва видива, тоді прийде час на вирозуміння пророцтва написаних старинними святими мужами. Се заключення поперте через инше переложення сього тексту: "І се вчинило, що ми маємо слово пророче більше запевнене." — А.П.В.

“Аргумент Петра є сей: Старинні пророки писали про прихід Месії в силі й славі, але тепер маємо те видиво про Його славний прихід, і тобто нас було наочними свідками того видива, котре говорить про ‘прихід Господа Ісуса в силі й славі’. Щоби підчеркнути справу, він заявив, що се не була хитро видумана байка і зложена нами або іншими, але се була правда і що вона потверджує, поперає і запевняє те, що старинні пророки написали. Заледви чи можна сказати, що слова Петра робили якебудь порівняння між важністю пророцтва а видивом переображення. Він наперед наводив писання, що ‘слово Господнє пробуває по вік’. (1 Петр. 1: 25) Тепер він нечече каже: Видиво переображення попирає пророцтва і коли те видиво сповниться, тоді пророцтва стануть зрозумілими. Петро знав, що пророцтва напевно сповняться, бо він був обзнакомлений із писаннями у котрих Єгова сказав: ‘Як я задумав, так воно й буде’; ‘Я бо сказав — і доведу се до кінця.’ (Іса. 14: 24; 46: 11) Нічого не можна додати ані відняти із слова Божого, але воно могло бути потверджене видивом, яке було дане на горі. Відносно ствердження написаних річей апостол Павло писав: ‘То як нам утекти, що недбали про таке велике спасення? котре, почавши проповідувати ся через Господа, від тих що чули, нам стверджено, як свідкував Бог ознаками і чудесами, і всякими силами, і роздаванням Духа святаго, по своїй волі.’ (Жид. 2: 3, 4) Ствердження яке дало переображення мало зміцнити віру тих, що чекали і виглядали на прихід Господа Ісуса в силі й славі.

“ДЕНЬ ЗАСНЯЄ”

“Пророцтво написане в старинних часах, видиво переображення на горі, і те що було сказано про Ісуса, відносилось до більших річей які мали прийти в будучині, і тому послідователі Ісуса Христа мусять чекати аж до Богом назначеного часу на сі річі, що мають сповнитися і мають бути зрозуміли. Послідователі Ісуса Христа мусять мати якесь знання яко підставу їх віри. Аж поки не прийде Божий час дати їм вирозуміння пророцтва, вони мусіли пам’ятати на закон Божий і пророцтва, включаючи видіння переображення. Се показано яко факт, тому що Петро сказав до них: ‘Ще ж маємо запевнене слово пророче, і ви добре робите, вважаючи на него, як на світильника, що світить в темному місці, аж день засияє, і денниця зійде в серцях ваших.’ — 2 Петра 1: 19. А.Л.В.

“Тут апостол не згадує якогось одного пророцтва, але очевидно він мав на думці всі пророцтва відносно приходу Царя й Його царства, про що всі пророки предсказували. (Діян. 3: 24) Перед приходом Ісуса на землю, щоби дати своє життя яко викуп за чоловіка, старинні пророки предсказали той прихід, але аж поки Він не прийшов, то не можна було розуміти що ті пророцтва означували. Так і прихід Ісуса Христа в силі й славі, всі пророки предсказали той прихід, коли то ймя Єгови буде знане всім, але ніхто не розу-

мів значіння тих пророцтв аж до приходу Господа Ісуса до храму.

“Шож тоді означають слова аж ‘день засияє’? Очевидно ті слова означали початок ‘дня Єгови’, котрий розпочався коли Єгова посадив свого Царя на своїм престолі в Сионі, що взяло місце в 1914 р., і коли то Він був післаний царювати. (Одкр. 11: 17, 18; Пс. 2: 6; 110: 2) Як здається, то Петро не надіявся на зрозуміння того пророцтва в його часі, ані в життю тих людей, що тоді жили, але що Слово пророче і попираючі свідчення їх, дані через пророче видиво переображення, мали бути для послідователів Ісуса Христа яко світло у темнім місці сияюче для їх провідництва, і що стан маленького світла мав продовжатися аж поки ‘День засияє’, у котрім то часі мала прийти зміна і більше світло й яснїше вирозуміння. Та нім прийде той час, він напоминав братів щоби вони чували і пильно виконували те, що їх руки знайдуть до виконання, і если вони будуть пильні у виконанню сих річей згаданих ним, то вони ніколи не впадуть. (1 Петр. 1: 5-7) Вони мусіли безперестанно пригадувати собі, що Бог дав своє слово, що Він пішле свого Царя у своїм часі і що вони мали виглядати царства і сильно триматися своєї надії яку Бог поставив перед них, і що вони мусіли тримати себе віддільними і відріжненими від сього лукавого світа. Если ж вони стануть недбали й байдужні, то вони стануть сліпі й навіль забудуть, що Ісус Христос умер за них, і що вони були очищені від гріха, і що через се вони не зможуть бачити далеко прихід Царя і Його царства.

“Коли ‘день засияє’, т. є ‘день Єгови’ прийде, чи тоді всі будуть бачити ясно? Не всі ті, що колись вірували в Господа, але лише ті, що щиро посвятилися Богу і Його царстві. Каже апостол: ‘І денниця зійде в серцях ваших.’ Слово ‘денниця’ тут значить ‘Рання Зоря’, котрею є Ісус Христос, славний Царь. ‘Я Ісус післав ангела мого, свідкувати вам усе по церквах. Я — корінь і рід Давидів, зоря ясна і рання.’ (Одкр. 22: 16) Сходяча ‘денниця’ згадана тут здається відноситься до приходу Ісуса Христа до храму, і висланія ангелів керувати роботою тих, що цілковито посвятили ся Богу і Його царству. Пророцтва св. Письма є звернені до церкви і були написані наперед для потіхи тих, що посвятилися Господеві в часі Його явлення. Бог через свого пророка сказав, що ‘сходить зоря із Якова, здіймається берло з Ізраїля [духового]’. (4 Мойс. 24: 17) Ісус Христос — ‘Зоря ясна і рання’, що проголошує новий день, і чие серце є посвячене Богу й Цареві, для тих Господь дає вирозуміння свого пророцтва.

“Сю то вірну клясу Ісус знайшов у приході своїм до храму і зробив її слугою над усім ‘добром своїм’. (Мат. 24: 44-47). Слово ‘зоря’ значить князь, і се є один із титулів даний лютому Синові Божому. Він — ‘Князь Мира’ на раменах котрего спочивати ме правительство світа. Ті чий серця посвячені Цареві й Князеві і котрі бажають бути послухними Йому, отримали ви-

розуміння пророцтва написаного в старинних часах. Если ж чиесь серце не є вповні посвячене Цареві, то він не може розуміти і оцінити пророцтва. Переображення на горі предсказувало прихід Ісуса Христа, Голови Єгового Царства, і ті, що тоді були посвячені Єгови й Його Цареві, отримали виrozumіння й оцінення пророцтва. Цілковито посвячені Богу й Цареві доказують свою посвяту через радісне виконання Його приказів, і тому вони радісно йдуть і доручують свідоцтво Ісуса Христа після Божого приказу. — Одрк. 12: 17.

ПОЯСНЕННЯ

³² Апостол Петро не старався пояснювати пророцтво, очевидно для тієї причини, що ще не прийшов був Божий час і він знав, що він не може пояснити пророцтва без Господньої помочи. Безсумніву, що тоді мали бути самозвані "мудреці" за днів апостола Петра, що думали що вони можуть пояснити пророцтво, і між ними мали бути і так звані послідувателі Ісуса Христа, і такі обставини порушили апостола висказати слова в 2 Петра 1: 20. Безріжничі як замудрого чоловік себе має він не може пояснити пророцтва. Многі старалися це зробити, і розуміється їм не вдалося. Довго перед приходом чоловіка Ісуса старинні пророки предсказали, що у Вифліємі народиться могутий Володар, але тих пророцтв не можна було зрозуміти аж поки Ісус не прийшов і оголосив себе, і тоді то лише кількох одиниць порозуміли пророцтво. Всі пророки предсказали прихід Ісуса й установлення царства, котре типічно було установлене в Давидовім часі. Але ніхто вповні не міг зрозуміти цих пророцтв аж до приходу Господа Ісуса Христа і початку царства, і тоді то лише кількох увірували в Його прихід й появлення в храмі чинити суд. Многі із таких, що вважають себе за членів царства рішучо відкидають всякі докази свідоцтва, що Господь є в своїм храмі. Ясним є, що Петро не сподівався сповнення того пророцтва в його часі, але що на зрозуміння його треба було чекати аж до великого дня Єгови. Він не напивав на своїх братів, щоб вони пояснювали пророцтва, але щоб вони пригадували собі те пророче видіння на горі переображення, і що воно буде неначе світло у темнім місці для вірних, сияючи для помочи аж "день засияє".

³³ Бог відкрив досить світла для вірних, відкриваючи їм правдивий шлях аж поки "день засияє". "денниця зійде". Слово "аж", ужите тут апостолом, є важне. Тут муситься припускати, що аж до певного назначеного часу буде світити маленьке світло, а тоді буде світити більше світло аж коли явиться Ісус Христос у силі й славі. Многі одиниці, що мали до певної міри знання Писання заставили себе вірувати, що Слово Боже було дане для спеціальної користі і що Бог поклав на них відвічальність пояснювати пророцтва, і вони уживали його після їх власної ідеї. Таке становисько є цілковито мильне. Єгова не дав свого Слова для жадного сотворіння, щоб

воно поясняло й вживало його після власної впогоди.

³⁴ У початках Християнської доби Сатана спонукав людей уживати Слово Боже для зводництва, уживаючи й перекручуючи Писання до закінчення своїх самолюбних понять. (2 Корин. 4: 2) Через многі століття Римо-католицька гієрархія приписувала собі виключене право й силу поясняти Писання, і вона пояснила їх зводничо, щоб осягнути самолюбне й несправедливе бажання тієї лукавої організації. Вона зробила торгівлю із Слова Божого і далше робить. Люди тієї безбожної організації, котра мильно назвала себе церквою Божою, пішли її погибельною дорогою. (2 Петра 2: 2, 3) Ріжні інші організації так звані "церковні деномінації" зробили також так. Безсумніву, що між ними були щирі читачі Біблії, але науки яких навчали ті організації були людські, котрі то люди виставляли наперед свої начення й пояснення відповідні для їх самолюбних цілей і котрі зневажали святе ім'я Боже. Такі люди думали про себе висше чим вони повинні думати, і будучи самолюбні й бажуючи сяяти в очах інших людей, вони легко падали жертвою зводничого впливу Сатани і оголошували науки котрі вони називали згідні із волею Божою, але котрі то доктрини вдійсності вельми зневажали Боже ім'я. Рука Сатани дідала всім тим, і самолюбні й амбітні люди ставали легкою жертвою його ошудства й зводництва.

³⁵ Фальшиві науки й пояснення не лише принесли зневагу на Боже ім'я, але відвернули многих чесних людей від Бога і вони глядять на пророцтва з погордою. В цих недавніх часах щирі послідувателі Христа побачили, що пророки предсказали Ісуса Христа і тому старалися назначити точний час Його приходу й установлення Його царства, а що їх предсказання не вдалися, то многі із них стали знеохочені й відвернулись цілковито від Бога. Такі як "Плиймонт Браття", "Ученики" і "Мілярійці" мали такі фанатичні погляди, які ніколи не сповнилися, так що більшість із їх послідувателів цілковито відпали. Если би вони були йшли за порадою апостола і його наченням, тоді вони булиб оминули много з таких досвідчень.

³⁶ Тоді прийшов час коли робота Ілїї мусіла бути виконана, і то зараз перед приходом Господа Ісуса як "посланця завіту" до храму. Протягом того періоду часу многи щирі ученики Писання досліджували Біблію і старалися знайти значіння пророцтва, і вони бачили, що прихід Господа Ісуса був підчеркнений і що в часі його приходу вірні послідувателі будуть зібрані до Нього. Вони отримали трохи знання о хронології й на сій підставі вони старалися розказувати иншим не лише що поганські часи скінчаться, але точно що возьме місце в тім часі. Многі люди прийняли таке пояснення й виглядали часу коли вони пійдуть до неба помагати володіти світом, а коли їх надія не здійснилася в тім назначенім часі, тоді вони знеохочувались і відпадали. Вважаючи, що кождий чоловік був вільний сту-

діювати і голосити своє власне пояснення пророцтва яко властиве й правдиве, се запровадило багатьох до мильного вирозуміння й цілі св. Письма.

Через кільканадцять років перед приходом Господа Ісуса до храму многи, що вважали себе бути в "теперішній правді", старалися пояснювати пророцтва і виробляли всякого рода типи і тіні, і ширили свою науку в догматичний спосіб. Між тими, що були вибрані до уряду "старших", у зборі, многи вважали себе за відповідних пояснювати пророцтва, і навіть в теперішній час є такі, що вважають себе за відповідних пояснювати пророцтва, і вони далі виводять дивовижні заключення і передають другим до вірування. За днів апостола Петра були також фальшиві пророки, котрі вводили небезпечні ересі. (2 Петр. 2:1) Протягом періоду між Господними людьми знаходилися різні "премудрі" товмачі між "вибраними старшими", що притягали навколо себе збори, а головні вечери, і захоплюючи пояснення пророцтва, котрих легковірні слухали з отвертими очима й устами і з великим подивом, але котрі то пояснення ніколи не здійснювалися.

БІЛЬШЕ СВІТЛО

Павло під натхненням святого духа писав, що річі які перейшли в початках були написані для користі тих, "на котрих кінець віка прийшов" (1 Корин. 10:11); і тут мусить бути припущення, що тоді прийде зрозуміння. Перед тим часом, включаючи видиво переображення на горі, відносилось до приходу Господа Ісуса в славі й силі, котре служило яко світло в "темнім місці", "сухім місці", "в пустині або опустошенім місці". (Паркегуст). Слова Петра ясно говорять, що аж до приходу Господа Ісуса в царство в силі й славі, те світло не буде світити ясно аж поки не зійде "денниця" в їх серцях, себто, аж поки посвячені Господеві не побачуть Господа Ісуса Христа в храмі і будуть радуватися в Його явленню. Аж до приходу Господа в силі й славі пророцтва будуть наче маленьке світло світити у темнім місці, але коли "денниця" зійде у серцях людей, тоді настане більше світло для таких. Пророцтва не належать до жадного чоловіка; і тому каже апостол: "Бо ніколи із волі чоловіка не виповідало пророцтво, а від Духа святого розбуджувані, промовляли святі люде Божі." (2 Петр. 1:21) Пророцтво належить до Єгова, і лише в Його часі чоловік може зрозуміти його. Тепер Божі люди ясно можуть бачити, що того пророцтва не може зрозуміти жадний чоловік аж поки те пророцтво не зачне сповнятися, а вповні його можна буде зрозуміти аж тоді коли воно сповниться. Отже вони бачуть, що від 1922 р., Господь дозволяє своїм людям бути учасниками сповнення пророцтва якийсь час перед тим, ніж їм дозволено зрозуміти його.

Бог Єгова переводить події в сповнення свого пророцтва, і ті фізичні факти, поставлені побіч пророчих слів, помагають посвяченим Богу, і тим в чіїх серцях "Денниця зійшла", зрозумі-

ти пророцтво. Жадний чоловік не може відкрити пророцтва; лише самий Єгова відкриває його, і се він робить у свій власний спосіб і для своїх людей і дає їм інформацію через Ісуса Христа. Єгова сказав: "Зберіть мені праведних моїх, що над жертвою прийняли завіт мій." (Пс. 50:5) У назначенім часі й в сповнення цих пророчих слів псалмїста, Ісус Христос прийшов до храму і зібрав до себе тих, що зробили угоду чинити волю Божу, (2 Сол. 2:1; 2 Тим. 4:1) Сповнення сього пророцтва відкривають прихід Господа Ісуса до храму в 1918 р., у котрім то часі народжені з духа і вповні посвячені Богу і в Христі Ісусі були зібрані до храму. Такі святі народилися від Божої "жінки" і Єгова стався їх великим Учителем. "Діти твої навчати ме сам Господь, і великий мир і гаразд буде проміж синами твоїми." — Іса. 54:13.

Тепер Єгова навчає своїх дітей через Голову свого царського дому, Ісуса Христа, і вірні вже більше не виглядають на учених від чоловіка і їх Учитель уже більше не є відкинутий на бік. "І дасть вам Господь хліб у горю, й воду в нужді; і вчителі твої не будуть ховатись та й ці твої будуть бачити вчителів твоїх." (Іса. 30:20) Єгова великий Учитель велів записати своє Слово Пророцтва, і він рішив коли воно буде зрозуміле Його людям; і чоловік, котрий пояснює пророцтво і робить се задля самолюбної цілі, такий поповняє зухвальство перед Господом.

Ісус сказав приповідь і предсказав, що коли він явиться в храмі в силі й славі, то декотрі ті, що є в лінії до царства, покажуть себе впертими і відмовляться бути послухними, і що вони будуть становити "лукавого слугу" клясу. Вони сталися упертими задля їх власних самолюбних поглядів, котрі не здійснились після їх надії. "Така впертість — се беззаконство й ідопоклонство." (1 Сам. 15:23) Впертим і беззаконним не дозволиться перебувати в храмі; і тому Ісус заявив, що він вишле своїх ангелів і викине таких в надвірну темряву. (Мат. 13:41, 42) Се ті, що позістануть у храмі, побачуть більше світло, котре сяє ме від Господа. (Мат. 13:43) Для таких послухних пророцтва далі відкриваються, тому що "Денниця" зійшла в їх серцях, означуючи що їх серце є цілковито посвячене Богу й Його царстві.

ВИКОРТОЦІ

Цілу сю справу можна переказати так: Петро під натхненням святого духа повідомив своїх братів, що Єгова дав їм всі річі відносно життя; і тому вони повинні пильно старатися додати до їх віри чесноти, знання, само-контролю, терпіння і побіжність, і если вони будуть старатися се робити, то вони стануть плодовиті і принесуть оwoчі царства іншим; а инакше вони стануть сліпі до їх привилеїв і остаточно відпадут. Він тут нічого не сказав про вироблення характеру, котрий мавби зробити їх відповідними помагати Господеві управляти світом. Він зробив натиск важність приходу Господа Ісуса і Його царства і напминав своїх братів, щоб вони всякого ча-

су мали се на ввазі. Для попертя пророцтва він представив видіння переображення, і, будучи самовидцем, він сказав своїм браттям, що се не була хитро обдуманая байка, але що се була велика правда, і що Яків, Йоан і він самий були наочними свідками Його величності, сили й слави Господа Ісуса в Його приході. Його слова показують, що його ціль в наведенню видіння переображення була, щоби ствердити пророцтво наперед написане вірними, старинними, мужами відносно приходу Господа Ісуса й Його царства; що всі його браття повинні пам'ятати се постійно, і що се послужить їм як світло в темнім місці сияючи аж до повного дня і поки Денница не зійде в серцях їх, і тоді значіння пророцтва буде відкрите їм. Його порада була, щоби вони не дались звести від правди через якесь особисте пояснення пророцтва якимось чоловіком. Схід "денниці" "у ваших серцях" означував прихід до храму Ісуса Христа, Ранної Зори, у силі й у славі. Очевидно, що апостол Павло відносився до того часу коли він писав: "На останок готовиться мені вінець правди, котрий оддасть мені Господь того дня, праведний суддя, і не тільки мені, та і всім, хто полюбив явлення Його." (2 Тим. 4:8) Се значить, що коли Ісус Христос явиться в храмі, і ті що полюблять Його явлення, чували й очікували Його приходу, і котрих серця були посвячені Йому й Його царстві, і що тоді прийде більше світло для них і що тоді вінець буде назначений для вірних, котрі увійдуть у храм.

"Тепер факти добре знані Божим людям ясно показують сповнення пророцтва. Підчас періоду праці Іллі-церкви виконувалась робота приготування перед Господом, і протягом того часу вірні свідки виглядали зоріння нового дня, народження царства. В 1918 р., Господь Ісус явив-

ся в храмі в славі й силі, і тоді зійшла рання Зора, Денница, Князь Мира. Ті, чий серця цілковито вповали на Бога й Його царство, були тоді зібрані до Господа, також і інші приходили до пізнання правди і посвячувалися і вони були також зібрані до храму. Від того часу вони вже не дивились на світло в темнім місці, але у храмі вони отримують світло із Слова Божого. Там вони є навчені Єговою і Ісусом Христом, і ті великі Учителі — се одинокі учителі посвячених Господеві, і через їх начення помазанникам дано вирозуміння пророцтва. Вірні свідки терпіли великі зневаги з рук ворога, і ще далше терплять, і коли вони так терплять, Господь відкриває їм значіння свого пророцтва і показує їм причину чому вони терпіли, і каже їм що Він зробить гонителям їх в короткім часі, і сим чином Він дає їм до відома їм щось настане. — Іса. 65: 24.

"Вірні недавно бачили ясно чому Бог дозволив лукавим змовникам переслідувати помазаних свідків; що се дає нагоду помазанникам доказати їх невинність Богу і мати часть в оправданню Його святого ймення, і в той самий час дати свідоцтво проти гонителів. Тепер вірні й послужні прийшли до оцінення великої правди, що всі ці річі були написані через святих старинних мужів, котрі були порушені святим Божим духом і що "скільки бо перше написано, нам на науку написано, щоб через терпіння та утішення (з) писання мали надію". (Рим. 15:4) Тепер останок не має ніякої причини сумніватися, чи вони є на правдивій стороні, і, перебуваючи в тайнім пробутку Всевишнього, вони знають що всі річі Бог покермує для добра їх. Єгова кормить їх відповідним покармом, і остінок радується і одважно співає хвалення Єгови і Його Цареві. Вони несуть вість "великій громаді", і та велика громада також радується.

ВЕЛИКА ГРОМАДА

[Переложено з Анг. Вартової Башти з 1-го Серпня, 1935]

"Після цього поглянув я, і ось, пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити, з кожного народу, і роду, і людей, і язиків, стоять перед престолом і перед Азизом, з'одягнені в одяжі білі, а пальмові вітки в руках їх. . . .
Хто се . . . ? звідкіля прийшли?" — Відкриття 7: 9, 13.

ЧАСТЬ 1.

ЄГОВА відкриває свої заміри своїм сотворінням коли Йому подобається. "Задуми владаються аж по добрій раді." (Прип. 20: 18) Єгова є своїм власним порадником. і Його воля — се Його замір. "Хто збагнув дух Господень, був порадником Йому і вчив Його?" (Іса. 40: 13) Ніхто! "З ким він радиться, хто наводить його на розум, вказує правду, навчає його знання, або показує дорогу до мудрості?" Ніхто! (Верш 14) "Бог світло, і ніякої у нього темряви." (1 Йоана 1: 5) Однак Його тайни є невідомі нікому аж до назначеного часу відкрити їх. "Темряву зробив своїм наметом кругом себе — темряву вод, густі воздушні хмари." (Пс. 18: 11) Той що є звершений

в мудрості знав кінець від почину, і Його замір є ділати після своєї волі, і се головню правда відносно всіх тих, що будуть членами Його організації. (Діян. 15: 18) Нічого не може перешкодити Йому у виконанню Його замірів. "Бо се призначив Господь сил, і хто зможе те відмінити? рука його простягнута, — хто її відверне?" (Іса. 44: 27) Каже Єгова: "Я бо сказав — і доведу се до кінця; призначив — і здійсню." — Ісаї 46: 11.

"У своїм власнім часі Бог відкриває правду після своєї власної впадоби. "Він відкриває, що глибоко є закриті, він знає, що в темряві, і світло пробуває з ним." (Дан. 2: 22) Він назначив

час, щоби довершити і відкрити свої заміри. "Усьому під небом свій час і всякому ділу своя пора. І сказав в серці моєму: Праведного й безбожного судити ме Бог, бо прийде час про все, а тоді й суд на всякі вчинки." (Еккл. 3: 1, 17) Ні людям ані ангелам не дозволено знати тайни Божі аж до Його посьного часу. (1 Петр. 1: 10-12) Він не відкриває своєї тайни ворогам і ворохобникам. "Бо гидує Господь переворотним, а з праведним у нього спільність." (Прип. 3: 32) "Довірність Господня для тих, що його бояться, а заповіт його на те, щоб звістити їм." (Пс. 25: 14) Не диво, що в Слові Божім написано є, "що мудрість людська — се дурощі в очах Божих". (1 Корин. 1: 20) Зрозумілі люди шукають надармо зрозуміти тайни Божі. Се тим, що вірують в Господа Ісуса Христа і котрі посвятилися цілковито й служать Йому, Він відкриває свої тайни, і то лише в Його назначенім часі. Коли ми добре зрозуміємо ці засади, або правила Єгови, тоді ми зможемо краще оцінити ці правила Божого Слова. Правила Єгови ніколи не змінюються; отже се є важно для нас мати виrozumіння Його установлених засад, котрі провадили б нас до розглянення Його Слова.

* Дуже часто можна чути вираз: "Господь перемінить се", що значить, що хтось взяв небажаний напрям і що Бог відкине своє правило відносно того ж. Те слово "перемінить" значить "змінить щось в противний спосіб; відкинути закон". Слово "перемінить" (в англ. мові) не знаходиться в Біблії, і ми знаємо, що Бог незмінний, і що Його закон не перемінюється, тому те слово *перемінить* не є властиво ужите. Сей вираз часто можна помішати з словами апостола Павла, а іменно: "Знаємо ж, що люблячим Бога, усе допомагає до доброго, котрі по постанові [Його] покликані." (Рим. 8: 28) Для тих, що є покликані після Його постанови і котрі люблять Його, оберне всі речі на добро їх; але треба пам'ятати, що певні обставини мусять наступити перше, т. є, вони мусять любити Бога й мусять бути покликані після Його постанови. Коли хтось знайде, що він взяв мильний напрям, тоді одинока річ лишається йому змінити свій напрям ділання, взяти прямий шлях, попросити Господа о прощення, і тоді старатися пильно чинити волю Божу. Єгова не робить відмінні права для різних сотворінь; Його права є установлені і Його сотворіння мусять стрінути вимоги їх, щоби отримати Його признання. Бог напевно прощає тим, що шукають прощення в Його назначений спосіб, але сього не можна помішати із словом *перемінить*.

* Апостолам Ісуса Христа Бог відкрив багато тайних річей і натхнув їх щоби вони написали історію їх. В сім напрямі апостол Павло отримав спеціальну ласку від Господа, і він молився, щоби вони дістали знання замірів Єгови, і щоби вони наповнилися мудрістю і духовним виrozumінням. (Кол. 1: 9) Але від часу апостолів аж до приходу Господа Ісуса до храму Єгови, вподобалось Богу затримати багато тайних річей відносно Його замірів. Через п'ятнацять століть

визнані послідователі Ісуса Христа без виемково научали, що головна ціль Єгови є спасти людей і забрати декотрих до неба, а всіх інших мучити або знищити. У тім періоді часу, то навіть найбільше посвячені послідователі Ісуса Христа вірували, що головний замір Божий спасати душі. Навіть протягом церкви періоду Іллі вірні послідователі Ісуса Христа цілком щиро вірували й научали, що Божий головний замір є вибрати 144,000 із роду людського, щоби зробити із них членів Його царського храму й помічниками володіти світом і що Він також вибере з між людей безчисленну громаду з між людей і зробить їх слугами царського дому, і що пізніше всі послужні з роду людського отримають благословенства "реституції". Ті новочасні послідователі Ісуса Христа не бачили ані оціняли головного заміру Єгови, аж поки Господь не прийшов до храму. Коли вірні були зібрані до храму, народжені з Божої жони і будучи синами Божими, від тоді вони були навчені Єговою, через Ісуса Христа, Голови храму. (Іса. 54: 13; 30: 20) Між тими пророцтвами, що їх не можна було зрозуміти аж до приходу Господа до храму, є пророцтво в Одкритті відносно великої громади.

* Виrozumіння яке було через многи віки відносно "великої громади" і яке ще далше мають многи, є таке: Що "велика громада" — се кляса людей посвячених Богу, і народжені з Божого духа, і тому є синами Божими і частию церкви; що вони не виконали своєї угоди вірно, але стались недбалими й не виконали Божих приказів; що вони знаходяться в церковних системах і не мають участі в проголошенні Божого царства; що хоча вони не виконали вірно своєї угоди як найлучше вони могли, і тому що вони не були цілковито невірними Богу, то сказано, що вони мусять перейти через велике горе, яке прийде на їх пробу, і що остаточно Єгова забере їх до неба і дасть їм місце бути слугами перед престолом. Аж до сьогодні між Божими людьми знаходяться ся "вибрані старші", що думають, що активна служба в несенню свідцтва для імені Єгови і Його царства не є конечна. Вони прийшли до заключення, що если хтось любить Бога (після їх власного пояснення "любви") і є щирий, то такий має запевнення спасення і напевно буде мати місце в небі, і если він не станеться членом "маленького стада"; то Бог дасть йому місце у "великій громаді"; і що тоді він буде на віки в небі жити у вигодах.

* Чи такі заключення виглядають бути розумними і поперті Словом Божим? Тут треба пристосувати розумне право, бо Єгова нічого не робить нерозсудного. (Іса. 1: 18) Тепер ми бачимо, що головна ціль Єгови є оправдання Його імені; що люди, котрі затримують свою невинність до Єгови, ті будуть мати часть в оправданні Єгового імені; що Бог вибрав собі з між народів людей для свого імені котрим Він велить нести свідцтво про себе й своє царство і иншим, і що ті, щоби їм бути оправданими, мусять вірно затримати свою невинність до Бога. Зогляду на ці

безперечні правди, чи се розумно, щоби Бог мав мати іншу духову клясу в небі, котра складалась би із тих, що були вибрані з між людей і котрі згодилися чинити волю Божу, але задля страху перед чоловіком або Дияволом, погодилися з диявольською організацією, і були, бодай до малої міри, невірні Господеві, а однак Господь дасть їм місце в небесній організації? Над сими питаннями мусить застановляти в світлі натхнених слів апостола, а іменно: "Одно тіло й один дух, яко ж і покликані в одній надії вашого покликання; один Господь, одна віра, одно хрещення, один Бог і Отець усіх, що над усіма й через усіх і в усіх вас." — Ефесян 4: 4-6.

Писання відкривають, що Бог покликав клясу людей і поставив перед них надію бути учасниками з Христом в Його терпіннях, і в Його радості співтоваришати із Ним в царській організації. (Ефесян 1: 18; Кол. 5: 5; Тита 1: 2; Жид. 6: 11, 18; 1 Петр. 3: 15; 1 Йоана 3: 3) Через многі роки ми були навчені вірувати, що окрім надії бути членом в тілі Христа, є друга надія, або "надія потіхи", котра є дана "великій громаді", тому що вони не були цілковито вірні, і остаточно надія малого стада як і великої громади здійсниться в небі. Але застановляючися над писаннями відносно великої громади, насуваються питання над котрими треба застановитися, і властиве розглядання над такими питаннями pomoже нам викинути з нашого уму декотрі річі невластиві, в котрі ми через довгий час вірували. Ті питання є як слідує:

1. Чи велика громада, згадана в семій голорві Одкриття, є духом-народжена кляса, і чи вона остаточно станеться духовими сотворіннями? і чи вона буде мати місце в небі як слуги царського дому?

2. Котрі писання висказують замір Єгови вибрати зі світа дві кляси, роблячи одну клясу членами царського дому, а другу духову клясу слугами того царського дому?

3. Позаяк Писання показують, що народження з духа значить, Бог родить і признає за свого сина лише такого, що вірує в пролліття кров Ісуса Христа і вповні посвячується чинити волю Божу, і що такі є покликані йти слідами Ісуса, то чи нема де у св. Письмі сказано, що Єгова дає таким народженим з духа свободу бути цілковито вірними аж до смерті і отримати вінець життя або бути почасти вірними і отримати іншу нагороду? Если так, то чи не значило б се, що від сотворіння не вимагається цілковито виконувати волю Божу, але що сотворіння може чинити свою волю бодай почасти?

4. Чи Єгова вимагає від своїх духом-народжених синів взятих з між людей точне виконання їх угоди через виконання Його волі, або чи можуть ті сини лише почасти виконувати Божу волю і надіятися, що Бог буде через пальці дивитися на їх помилки, байдужність і брак вірності і дасть їм місце у великій громаді?

5. Чи велика громада знаходиться в номінальних церквах, котра то товпа чула приказ Божий вийти із відтам, та відмовилися зробити се, тому

що вони бояться виконувати Божі прикази?

6. Если духом-народжені сини Божі дістали приказ вийти із церков, але задля певної причини відмовилися бути послужними аж до часу смерті, коли то вони будуть "змушені бути послужними", то чи такий чин не буде рівнатися до покаяння на смертельній постелі? Чи Писання попирають таке закінчення, що хто може виконувати свою власну самолюбну волю аж до часу смерті і тоді в той час покається і жалувати за своє недбалство і ще може отримати вічні благословенства від Господа в якійсь частині духової організації Єгови?

7. Если "велика громада" складається із посвячених і народжених з духа була лише почасти вірна й угоді, чи не значило б се, що Єгова одобрює бодай почасти невірність? і чи така річ є можлива для Єгови?

8. Щодо першого питання, а іменно, Чи велика громада є народжена з духа і станеться слугами Божого царського дому? Відповід мусить бути заперечуюча. Нема ніде писання котре б запевняло, що велика громада є духовна громада або що вона буде в духових границях царства Божого. В сім і наступаючих числах *Вартової Башти* буде приложено старання, із ласки Божої, подати писання відносно цієї справи і подібних питань. Як се виглядає, то прийшов час на вироблення тієї справи, що принесе радість останкові й побільшить ревність для Господа і Його царства.

9. Є три точки відносно цієї справи над котрими мусить застановляти, і одна із згаданих точок мусить відноситися до великої громади. Отже велика громада мусить мати (1) сполучність з цілим тілом Христа; (2) або бути виразними членами того небесного тіла взятого з Поган; (3) або бути людьми доброї волі, котрі утечуть до Господа і стануться частю Його організації по приході Господа Ісуса до храму.

10. Із поступом відкриваючого ся Одкриття, яке Бог дав Ісусу Христу, і котре було відкрите Йоанові ангелом Господним, було сказано йому про запечатання слуг Божих. "І я чув число попечатаних, сто сорок і чотири тисяч попечатаних із усіх родів синів Ізраїлевих." (Одр. 7: 4) По назначенню числа із кожного покоління Ізраїлевого, Йоан писав: "Після сього." ("Після сих річей", *Д.В.*) Се значить, що по роботі печатання дванацять поколінь Ізраїля, Йоан бачив "велику громаду" або рухаючися образ. Слово "опісля" відноситься до часу коли Йоан бачив се, радше чим коли появилися ці річі. Се закінчення є вповні поперте подібним виразом (із грецького) *meta tauta*, що являється в Одкритті 4: 1; 15: 5; 18: 1 і 19: 1. Йоан представляв вірний останок тепер на землі, і можна сподіватися, що останок буде бачити ці річі в таким самим порядку як і Йоан, себто, останок найперше побачить запечатаних 144,000, а опісля останок побачить або зрозуміє правдиве значіння "великої громади". Тут застановимось над повисшими трьома точками в згаданім порядку, щоби нам властиво віднайти велику громаду.

ТОЧКА ПЕРША

¹⁸ Чи велика громада є тіло Христа? себто, чи велика громада — се 144,000? Безсумніву вираз "велика громада", після правила Біблії, можна властиво пристосувати до громади 144,000, т. є царського дому. Поглянувши на факт, що велике число людей йшло за Ісусом Христом коли Він був на землі, написано є, що "Ісус побачив багато народу, й жалкував над ними, й сцілював недужих їх". (Мат. 14: 14) Велика товпа йшла за Ним. (Мат. 1: 2) "І як виходили вони з Єрихона, йшло слідом за Ним багато народу." (Мат. 20: 29) "Йшло ж із Ним пребагато народу." (Луки 14: 25) "Тим часом, як зібралась тьма народу, так що топтало одно одного, почав глаголати ученикам своїм: (Перш усього остерегайтесь квасу фарисейського, чи то лицемірства.)" (Луки 12: 1) "І чув я наче голос народу великого, і наче голос многих вод, і наче голос сильних громів, що казали: Алілуя! обняв бо царство Господь Бог Вседержитель." (Одкр. 19: 6) Велика громада згадана в сім останнім верші, се безсумніву велика сила, що прославляє Єгова, включаючи останок або вірних послідователів Ісуса Христа на землі коли вони пізнали, що Єгова посадив на престолі Ісуса Христа як Царя. (Світло, Книжка 2, стор. 150-158, англ. вид.) Се однак не значить, що та велика товпа згадана в Одкр. 7: 9 є та сама, що в 19: 6. Дехто твердить, що вони належать до тієї самої громади, тому що 144,000 сотворінь становить велику товпу і котрі беруть участь в прославленню Єгови. Але если се правда, то чому Господь описав 144,000, а опісля зокрема описує иншу громаду, котра немає числа? Як здається, то нема причини заключити, що велика громада в Одкр. 7: 9 є та сама, що громада 144,000, описана в Одкр. 7: 4-8.

ТОЧКА ДРУГА

¹⁹ В Одкр. 7: 4-8 головню згадується про дванадцять поколінь Ізраїля і що з кожного покоління є запечатано 12,000, що разом становить 144,000. Позаяк Писання показують, що Бог вибирає част' тіла Христового з між поган, то дехто твердить, що велика громада в Одкр. 7: 9 є взята з між поганів, і тому нема виразного числа зазначеного, і що вона приведена й захищена в "оливне дерево", нову угоду. Если б таке заключення було правдиве, тоді тіло Христове складається із більше чим 144,000 членів. В Одкр. 7: 9 сказано є, "пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити." Ані Йоан ані жадний инший чоловік не міг полічити їх від того часу. Если Єгова не зазначає числа, хотів його можна полічити, тоді се лишається як "тайна річ, приналежна до Єгови." (5 Мойс. 29: 29) Але такий аргумент не опрокидує факту, що велика громада може бути частию тіла Христового.

²⁰ Відносно насіння обітниць Єгова сказав до Авраама: "І вивів його з намета і рече: Позирни на небо та зліч зорі, коли зможеш злічити їх. І рече: Такі будуть потомки твої." (1 Мойс. 15: 5) "Велико благословлю тебе, і намножу твій рід як зорі небесні, і як пісок узкрай моря, і внаслідую

потомство твоє царини ворогів своїх. І благословляться в потомстві твоєму всі народи землі, тим що послушав еси голосу мого." — 1 Мойс. 22: 17, 18.

²¹ Авраам не міг полічити зв'язд на небі ані піску на березі морському, а однак Бог ужив сі слова відносно "Насіння обітниць", Христа. Очевидно, слова які Єгова сказав до Авраама відносно зв'язд і піску, були лише яко ілюстрація, що Єгова вибирає небесну громаду і що жадний чоловік не міг сказати нічого певного хіба що Бог відкриє йому. Се не значить, що Бог не міг полічити їх, але значить, що жадний чоловік не міг полічити їх. Не було тут потреби додавати инші до 144,000, щоб те число разом остановило "пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити". Авраам не міг полічити те число, хіба що Бог відкрив би йому те число. Если ж хтось буде дальше твердити, що "велика громада" відноситься до поган взятих для Єгового імя, і що ті мусять бути додані до 144,000 Ізраїльтянів, щоб зложити, "Насіння обітниць", тоді виходить, що "Авраамове насіння" малоб бути як пісок на березі морському і як зорі на небі, що зробилоб много разів більше чим всі люди які коли жили. Після людського обчислення відносно зв'язд, то на небосклоні знаходиться 125,000 небюлів, кожда з котрих складається з мільярдів сонців, котрі є більші й яснійші чим сонце, що освічує землю. Та молочна дорога, що є видима для людського ока, містить сто мільярдів сонців. Цілий рід людський який коли жив на землі навіть приблизно не сягає того числа.

²² Відносячися до тієї самої справи Єгова велів Еремії написати: "Як нема ліку войству небесному й нема міри піску морському, так намножу потомків слуги мого Давида й левітів, що мені служити мають." (Ерем. 33: 22) Се не значить, що Бог не знає числа "Насіння обітниць", але се значить, що жадний чоловік без помочи Божої не може знати того числа. Отже зорі й пісок були ужиті лише щоб пояснити сю точку. Про зв'язди написано є в Псалм. 147: 4, 5: "Він перелічує безліч зв'язд, і кожну імям називає. Великий наш Владика, і велика його сила; розумінню його нема міри." Сі слова Божі значать, що "Насіння Авраама" складається із великого числа, але що жадний чоловік не може знати числа його аж поки те число не відкриє Єгова. Ніхто з людей не може знати що Бог призначив. Єгова виразно назначив 144,000 яко такі, що є попечатані як його слуги виконувати його замір. Але хто з людей не міг полічити їх, хіба що Єгова відкриває йому? Отже 144,000 запечатаних одиниць після значіння св. Письма є числом як зорі небесні й як пісок морський, непочислимий для чоловіка.

²³ Сей факт, що Йоан "чув" число попечатаних, котрих було 144,000, є безперечним доказом, що Бог Єгова через Ісуса Христа відкрив чоловікові велику правду і в ніякий инший спосіб він не міг би дістати її; і дальше се, що Йоан бачив "пребагато людей, котрих ніхто не міг перелічити", показує, що те число було тайною Єгови,

і що 144,000 і "пребагато людей" в Одкритті 7: 9 не є з тієї самої класи, але є відружні громади.

³⁴ Що та велика громада складається із "кожного народу, і роду, і людей і язиків", і впираючись на сім факті дехто доказує, що погани, котрі сталися духовними Ізраїльтянами, були розкинуті поміж всіх народів і тепер вони зібрані разом як один нарід й прилучені до дванадцять поколів, що були взяті із натурального Ізраїля, і що всі вони становлять тепер один нарід. Та контексти не попирають сього заключення. Сей текст відносно народів і язиків очевидно є ужитий для того, щоби показати не що велика громада не походить від натуральних потомків Авраама званими "Жидами", але що члени її не сталися духовними Ізраїльтянами, і не є частю 144,000. Погоди взяті з між народів для Божого імя сталися духовними Ізраїльтянами, і тому вони мусять бути заключені в члени тіла Христового, котрі є запечатані як слуги Божі. Колиш вони не були народом, але будучи взяті з між поганів і прийняті за синів Божих, і через се ставшися Ізраїльтянами духовними, тепер вони є царським народом і "людьми Божими". (1 Петр. 2: 9, 10) Если так, тоді члени великої громади не є в угіді о царство, і через се не можуть бути членами тіла Христового взяті із поган, ані вони не є народжені з духа. Се заключення попереають тексти в Одкритті 14: 1-5. Там говориться, що 144,000 стоять із Христом Ісусом на горі Сион, і що вони навчилися нової пісні, якої ніхто инший не міг навчитися або співати лише 144,000 що вони йдуть в слід за Агнцем деб Він не йшов, себто, вони є послідувачами Ісуса Христа. Сей останній текст показує, що "велика громада" не могла представляти вибраних членів тіла Христового з між поган, тому що всі члени мусять стояти з Христом на горі Сион, йдучи за Ним деб Він не йшов, і вчитися співати нової пісні. Єгова виразно відкрив чоловікові 144,000 членів тіла Христового, а велика громада немає числа і не є відкрита для чоловіка, а 144,000 є одинокі, що стоять з Ісусом Христом на горі Сион. Се доказує, що велика громада не може відноситися до вибраних з між поган як члени царського дому Єгови. Писання показують, що "велика громада" не є членами тіла Христового. Перед приходом Господа Ісуса Христа до храму, "ся евангелія царства" (Мат. 24: 14) не була проповідувана ріжним народам як свідощтво, і велика громада ніколи не була в лінії до царства. Члени царства були зібрані протягом дев'ятинасть століть, і коли взяті як цілість, Ісус Христос назвав їх як "мале стадо", котрому Єгова дав царство. Позаяк Писання показують, що велика громада не була взята з між поган і зроблена частю тіла Христового, тоді з якої класи людей складається та велика громада?

ТРЕТА ТОЧКА

³⁵ Писання є цілковито згідні з собою і розумні, і тому ані розсудок ані писання не попереають заключення, що Бог дозволить певним сотворін-

ням з роду людського статися духовними синами й дати велику нагороду цілковито вірним на землі, а меншу нагороду для тих, що є байдужні й менше вірні всі дні життя їх на землі, і котрі укажуть більшу віру в часі смерті. Бог Єгова є цілковито згідний із собою. "Велика громада" не є з духа народжена громада; себто, вона ніколи не була народжена й признана як Його духовні сини. Одинокі властиве заключення відносно великої громади, про котру описується в Одкритті 7: 9-17, є, що та громада в иншій місці св. Письма є названа як "инші вівці", "люди доброї волі", "Йонадаба клася". Тепер тут застановимося над писанням як поперття заключення, що велика громада — се та нарешті згадана клася.

³⁶ Після світового календаря, рік 1918 зазначив прихід Господа до храму Єгови, і також зазначив кінець періоду церкви Ілії. Від того часу аж до осини 1919 р., слуга клася або останок були на вигнанні, і се було представлено через вигнання Йоана на виспу Патмос. Той слуга клася мусів бути увільнений, щоби він міг виконати приказ Господень відносно проповідування "евангелії царства" світові як свідощтво ним остаточний кінець прийде. (Мат. 24: 14) Відносно тієї самої роботи той слуга клася на вигнанні отримав від Господа сей приказ, а іменно: "Мусиш ти знов пророкувати про люде, і народи, і язики, і царі многі." (Одкр. 10: 11) Остання часть 1919 р., зазначила початок періоду Ілії церкви і роботу приналежну до тої ж, і в тім часі та громада дісталася до 1922 р., робота служби була з'організована, і тоді то "ся евангелія царства" розходилась до "народів, людей і язиків", себто, до звичайних людей і також до "царів" або володарів землі. Опісля Божі останок побачив з Його ласки, що велика робота муситься виконати, аж "докиль не опустіють міста [організація Сатани] й не зостануться без осадників... та докиль земля отта цілком не стане пустою." (Іса. 6: 11) Сталось се в 1922 році, що вірні люди Господні перший раз довідалися і зрозуміли те писання нарешті наведене. Останок, себто, свідки Єгови, отримали з Божої руки вість евангелії царства, що вони мусять проповідувати, як ж написано: "І бачив я иншого ангела, що летів серед неба, а в нього Евангелія вічна, що мав благовіщувати домуючим на землі, і всякому народові, і родові, і язикові, і людюві." (Одкр. 14: 6) Від коли Господь прийшов до храму, а головню від 1922 р., "ся евангелія царства" була проповідувана в многих язиках і розповсюджена між людьми ріжних народностей в друкованій формі в міліонах книжках, магазинах, і т. п. Ся евангелія проповідувалась царям і володіючим чинникам світа, даючи їм остерогу, котра то остерога була видрукована й розкинена по цілій землі. Ся евангелія була також проповідувана людям доброї волі після приказу Господнього. Се ті, що чують і розуміють і відпо-відають на вість евангелії через посвячення чинити волю Божу, і тоді шукають смирности і справедливости, що отримають Боже признання й благословенство. Нема причини думати, що

"велика громада" існувала завжди підчас коли Бог "вибрав собі людей для свого імя". Та теорія, що Божа головна ціль є спасти людей, запровадила нас в минулих часах прийняти заключення, що Він дасть в небі місце з Христом на своїм престолі для тих, що покажуть найвищий степінь віри, і місце меншої почеси для тих, що були ціле своє життя дітьми і котрі ніколи не показали ревности для Господа або вірности до Нього. Коли ми побачили, що головний замір Єгови є оправдання Єгового імя, і що вибрані для Його імя проповідують царство, яке свідочство, тоді ми могли, з ласки Господньої, віднайти велику громаду клясу.

позиція

"Про сю велику громаду є написано, що вона "стоїть перед престолом". Сей факт, що вона "стоїть" показує, що вона була признана Всевишним, бо "не встоять безбожні на суді, ані грішні у зборі праведних". (Пс. 1:5) Встоять де? Чи вони мусять йти аж до неба, щоб стати признаними перед Господом? Певно, що ні! Ані вони не потребує бути в небі, щоб стати перед престолом, навіть відносно позиції або признання. Стоячи перед престолом, велика громада є показана, що вона голодна й прагнуща, а єслиб вона була в небі, тоді не булоб причини для неї бути голодною і прагнущою. Ті, що є голодні духової поживи, се одиниці живучі на землі, котрі шукають покарму і того, що задовольняє бажання їх серця. Очевидно велика громада тут показана, що вона стоїть перед судилищем Христа Ісуса, т. є. перед престолом Божим, де Бог Єгова судить через свого любого Сина, котрому Він поручив всякий суд. Написано є, що стоячі перед престолом викликають: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." — Одкр. 7:10.

"В 1914 році Єгова посадив свого Сина на престолі влади. (Пс. 2:6) В 1918 р., або три і пів роки по тім, як Він учарився, Ісус Христос зачав судити хр-м. Щоби стати на суд перед Господом, то вони не потребує бути в небі, тому що Ісус сказав, що коли Він перебере власть судити народи, тоді зберуться всі народи перед Нього, і певно, що ті народи не знаходяться в небі. "Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі св'яті ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї; і зберуться перед него всі народи й відлучить він їх одних од других, як пастух одлучає овець од козлів." — Мат. 25:31, 32.

"Після слів Одкр. 7:9, велика громада стоїть перед престолом Єгови і перед Агнцем, себто, Божим престолом і престолом судеша Ісуса Христа. Ісус Христос засів на престолі з Єговою, себто, як спеціальний Суддя котрий видає вирок при престолі Єгови. (Одкр. 3:21) Кого ж Ісус Христос зачав судити і коли взяв високий уряд як Суддя на престолі? Відповідь: не мертвих, а живих. "Оце ж свідкую перед Богом і Господом нашим Ісусом Христом, що має судити живих і мертвих в явленні Його і царстві Його." (2 Тим. 4:1) Воскресення роду людсько-

го в гробах не взяло місце в часі коли суд зачався, ані не возьме місця аж царський дім перше воскресне до неба. Ісус Христос є в храмі на своїм престолі суду й слави, і перед Ним зібралися всі народи в тій цілі, щоби їх розлучити й судити. Так і велика громада взята "зі всіх народів", не знаходиться в небі, але на землі, і стали перед Ісусом Христом на суд, і той суд показує, що се люди доброї волі стають по стороні Господа і сталися "вівцями" Господними, які стали перед Господом, великим Суддею яко признані, "І поставити овець по правиці в себе". До "овець" Ісус Христос скаже: "Прийдіть благословенні Отця мого, осягніть царство приготівлене вам од основания світу." Сі є ті, що дістануть життя вічне на землі. (Мат. 25:32-46) Підчас їх судження, вони знаходяться на землі, однак перед очима Ісуса Христа, тому що Він звернув свою увагу на них, хотів людські очі не можуть бачити Господа; ані ніхто з великої громади не потребує бачити того "перед" (enopion) котрим вони стоять на суді. В слідуєчих текстах грецький прислівник (enopion) є переложений на слова "в очах", "перед": Римлян 3:20; 12:17; 1 Тим. 2:3; Одкр. 13:13, 14. (Одкр. 14:10) Ті що становлять велику громаду пізнають, що Ісус Христос є у своїм храмі, й вони бачуть сю правду, хотів вони не бачуть Його їх натуральними очима.

Описуючи далі ту велику громаду, були ужиті слідуєчі слова: "З'одягнені в одіж білі." У чотирнадцятій верші сього образу є показано яким средством їх шати були обілені. Слова "білі одіж" в дев'ятій верші символічно показують, що члени тієї великої громади стоять перед престолом як признані.

В Одкр. 6:9, 11 є описана кляса людей, що перетерпіли мученичу смерть за їх цілковите посвячення Єгови, і їм була дана біла одіж. Але там не сказано, що вони перше обілили "свою одіж у крові Агнця". Білі одіж дані сим вірним людям символічно свідкують, що вони є признані, не кажучи, як вони були обілені.

Вони були вірні Єгови аж до смерті, доказуючи їх невинність; і хотів писання не кажуть, що вони обілили свої одіж кров'ю Агнця, то однак інші писання ясно учать, що вони вірували в пролліття крові Ісуса Христа.

В св. Письмі в одинадцятій голові до Жидів описується інша кляса людей, котрі перетерпіли мученичу смерть за їх цілковиту посвяту Єгови, і котрі то люди отримали признання Єгови. Але тут нічого не згадується про них чи вони мали білі одіж очищені кров'ю Агнця. Ані такого опису і непотрібно. В часі коли ті вірні старинні люди затримали їх невинність до Бога, то кров Агнця не була дійсно пролліта.

Відносно вірного й побідоносного останка є написано: "Ти маєш не багато імен в Сардах, що не опоганили одіж своїх; вони ходити муть зо мною у білих бо достойні. Хто побідить, той з'одягнеться в білу одіж і не витру імя його з книги життя, і визнаю імя його перед Отцем моїм, і перед ангелами Його." (Одкр. 3:4, 5) Зга-

дані тут одиниці були вірні й не опоганили свої одяжі. Тим, що опоганили свої одяжі або стали нагими, не дозволяється служити в храмі. Велика громада служить Богу в храмі і мусить бути одягнена в чисті й не опоганені одяжі й бути прийнята перед Богом і Ісусом Христом.

¹⁸ В Одкріттю 3: 17, 18 є описана кляса, що є само-задоволена, а однак котра є сліпа й нага, і котрій сказано, що би вона купила собі "білу одяж", щоби їй одягнутися і щоби не було видно наготи сорому її. Ці слова не відносяться до великої громади, але до каяси котру Господь відкинув.

¹⁹ В Одкріттю 19: 8 описується про жену Агніця, котрій дано з'одягнутися в чисту й білу одяж. Але сей текст не відноситься до великої громади. Що ж тоді представляють одяжі дані кождо-му членові великої громади? Ці одяжі представляють, що вони є чисті й признані. Чистість приходить через віру в пролляту кров Ісуса Христа, котрий полюбив нас і очистив нас від наших гріхів у своїй крові. (Одр. 1: 5) Велика громада з причини її віри в пролляту кров Ісуса Христа, і посвятившись Богу, сим чином обілила свою одяжу кров'ю Агніця і очистила себе.

²⁰ Кожда людина, що отримає життя, мусить дістати його як дар від Бога через Ісуса Христа, і се є одиникий спосіб; і всі такі мусять очиститися від своїх гріхів через віру в пролляту кров Ісуса Христа. Люди доброї волі, себто, кляса Йонадаба, се ті, що мають віру в пролляту кров Ісуса Христа як одинокое средство викупу і спасення для роду людського; і такі добровільно годяться чинити волю Божу; і взявши такі кроки посвячення себе Богу через віру в кров Ісуса Христа, їх признання є символічно представлене через білі одяжі які Йоан бачив вони носили. Ці тримають їх одяжі чистими через вірування й посвячення Богу й Ісусу Христу, помазаному Цареві. Отже велика громада не могла зачати жити, аж поки Господь Ісус Христос не явився в храмі і не зачав свій суд, і через се велика громада не могла явитися перед 1918 р.

Пальми

²¹ Розповідаючи дальше про своє видіння про велику громаду перед престолом, Йоан каже, що вона мала "пальмові вітки в руках їх". Тут Йоан представляв останок, котрий глядить на велику громаду в руках котрої є пальмові вітки. Ці стали по стороні Ісуса Христа й Бога Єгови, а се показано фактом, що вони стоять перед престолом Бога й Агніця одягненого в білу одяжу. Що ж тоді значить, що вони мали "пальмові вітки в руках їх"? Се сталося в 1918 році що "дорогоцінний угольний камінь" був положений в Сионі в цілковитій мірі, коли Ісус Христос був представлений Сионові як Царь Єгови. У своїм часі останок побачив, що сей Головний Угольний Камінь був положений цілковито, і вони радувалися. Опісля і інші пізнали сю велику правду і увірували і витали Єгового помазаного Володаря, Ісуса Христа, як правильного Царя світа. Те, що вони мали пальмові вітки в їх руках,

представляло, що та велика громада витала Ісуса Христа як Царя і правильного Володаря світа і Спасителя людства. Коли Ісус Христос в'їхав в Єрусалим на ослаті і представив себе як Цар, то се було положення угольного Каменя в меншій мірі, і представляло заложення Угольного Каменя в цілковитій мірі, коли Христос явиться в храмі як Цар. Коли Ісус Христос в'їхав в Єрусалим, тоді прийняла його товпа, як ж написано: "Пребагато ж народу простили одяжу свою по дорозі; інші ж різали вітте з дерева і встиляли дорогу. Народ же, що йшов попереду й позаду, покликував, говорячи: Благословен грядущий в ім'я Господне; Осанна на вишинах." — Мат. 21: 8, 9.

²² Зазначаючи історію заложення угольного Каменя в меншій мірі, Йоан писав: "Назавтра багато народу, поприходивши на сьвято, почувши, що Ісус йде в Єрусалим, побрали вітте пальмове, та й вийшли назустріч йому, покликуючи: Осанна! благословен грядущий в ім'я Господне, Цар Ізраїлів!" (Йоана 12: 12, 13) В євангелії Йоана і в Одкріттю Йоана згадує про пальмове вітте, і то відносно великої громади. І так при заложенню Угольного Каменя те, що взяло там місце, представляло те, що Йоан бачив у видінню положення Угольного Каменя в цілості.

²³ Треба тут заважати, що коли Ісус увійшов в Єрусалим, тоді велика громада людей стелила свої одяжі і повівала пальмовими вітками і в той час вона не була учениками Ісуса Христа, як се показують факти. Лише короткий час перед великим входом в Єрусалим Він промовляв до своїх учеників, називаючи їх "маленьким стадом". Се було опісля коли Ісус їхав на ослі як цар, що велика громада явилася і кричала: "Осанна! благословен грядущий в ім'я Господне, Цар Ізраїлів!" Рівно ж коли Ісус Христос воцарився, велика громада не була іще знана як учениками Ісуса Христа. Се вже по тім, як Цар засів на своїм престолі чинити суд, що велика громада вийшла на яв з пальмами в руках своїх. Отже здається, що заложення Угольного Каменя в меншій мірі представляло заложення Угольного Каменя в цілковитій мірі й події які співтоваришили тоді. Се малоб представляти, що велика громада згадана в Одкріттю 7: 9 зачала приходити до життя потім, як Господь явився в храмі чинити суд.

²⁴ Очевидно, що ті одиниці згадані в Одкріттю з "пальмовим віттем в їх руках" не є послідователі Ісуса Христа, себто, не є останком на землі, але велика громада складається із тих, що чують про Єгови і його царство під Христом і що бажають його царства. Як здається, то вони є зібрані із народів і поколінь, людей і язиків; і коли вони пізнали, що Боже благословенне царство прийшло, вони стають по стороні Єгови й його Царя і повівають своїми пальмовими вітками, доказуючи сим, що їх серце є в гармонії з Ним і стають по стороні Царя, про котрого вони довідалися.

²⁵ Коли людина пізнає щось, що є для її користі, то се тяжко для неї стриматися від виска-

зання радості. Ніяка інша новина не може прийти до чоловіка, котра б зробила його так щасливим, як новина, що для нього є спасення. Се показує в яким стані є ум тих, з котрих складається велика громада, стояча перед престолом з пальмами в їх руках. Відносно сього Йоан писав: "І покликували великим голосом, говорячи: Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві." — Одкровення 7:10.

"Ся велика громада викликає з радости, так як велика громада викликувала з радости при заложенню Божого Угольного Камня в малій мірі, коли Ісус їхав до Єрусалиму. Коли люди доброї волі пізнають, що Цар справедливості прийшов і що Бог постарався о спасення через кров Ісуса Христа і Його царство, і що нема іншого средства спасення, тоді вони будуть викликувати в честь Єгови, котрий є Автором спасення, і вони посвятаються на Його службу. Люди доброї волі, що чують правду не мовчать, а енергично прилучуються до свідків Єгови, останка, викликаючи вість царства. Вони мають добру новину яку вони отримали з уст свідків Єгови, котрі то свідки по приказу Господньому, їх Царя, йдуть до "овець" класи і кажуть до них: "А Дух і невіста глаголють: Прийди! хто жадний, нехай приїде, а хто хоче, нехай приймає воду життя дармо." (Одкр. 22:17) І будучи так запрошені сі вівці, Йонадаби, кажуть до інших: "Ходім, і пізнаймо одну дорогу спасення." Се показано словами Одкровення 7:10, коли то велика громада класи каже до других: "Спасення Богу нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві."

"Коли Ісус в'їхав в Єрусалим, в 33 р., велика товпа тоді кричала словами Псалми, або пісні, наперед написаної: "О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли шасну долю!" (Пс. 118:25) Вони кричали: "Осанна Сину Давидовому." Еврейське слово "Осанна" значить: "Спаси, благаємо тебе!" і ці слова є слова Псалми 118:25. Рівнож коли Ісус Христос Головний Угольний Камінь Єгової організації був заложений в цілости, Його вірні послідователі кричали: "Відчиніть мені ворота справедливості, я увійду ними, прославлю Господа, Ось ворота Господні, праведники ввійдуть ними. Буду прославляти тебе, ти бо вислухав мене, і стався спасенням моїм. Камінь, котрого відкинули будівничі, угольним каменем стався, Від Господа се сталося; дивно се в очах наших, се день, що сотворив його Господь; радуймося і веселімося в йому! О Господи, спаси! Господи, благаю тебе, пошли шасну долю!" Благословенний той, що в ім'я Господа приходить! З дому Господнього ми благословили вас." (Пс. 118:19-26) Від тоді люди доброї волі тепер на землі, вівці класи, Йонадаби, котрі почули радісний крик свідків Єгови, взяли також блаженну вість і далі викликають, щоби і інші могли почути.

"Спасення" складається з оправдання Єгового імені і Його Слова, і приходить до тих, що затримують їх невинність до Нього, і котрі славлять Його святе ім'я. Нема іншого спасення, а те спасення лише приходить для тих, що сердеч-

но набувають собі те средство Єгови о яке Він постарався для їх спасення. (Діян. 4:11, 12) Диявол ошукує людей і відвертає їх від Бога, і ставить наперед своїх агентів, котрі кажуть, що спасення для людей приходить через його агентів. Виразний примір сього є вивиснення одного Гітлера в Німеччині. Він дає приказ, що всі люди мають казати: "Гейл Гітлер!", що по українськи значить, "Спасення через Гітлера!" Але всі люди, що мають віру в Бога знають, що ані Гітлер, Мусоліні, НРА плян, ані ніщо інше ані ніяке сотворіння не може принести спасення людям. Ті що мають віру в Бога і в Христа Ісуса, і котрі стали по стороні Бога й Його царства, своїм напрямом голосно признають, і свідкують і проголошують, що Єгова — їх Спасителем, котре то спасення дане їм через Ісуса Христа, і се показано в словах Одкровення, кажучи: "Спасення Богу [Єгови] нашому, сидячому на престолі, і Агнцеві [Ісусу Христу]." Всі такі отже кажуть "Гейл Єгова й Христос". Вони не кажуть "Гейл Гітлер!" ані ніякому іншому сотворінню, і вони не можуть бути вірними Єгові Богу і витати яке будь сотворіння "Гейл", тому що жадне сотворіння не має ніякої сили спасати. Ті люди доброї волі тепер бачуть і радісно признають Єгову яко Царя Предвічного і Всевишнього, і що Єгова, і Ісус Христос, Його помазаний Цар, разом становлять "висші власті", котрій то власті всі, що отримують життя, мусять піддатися. Ті люди доброї волі чують і вірують, що царство Боже під Христом прийшло і що Єгова царює, і вони кричать, як про се написано в Псалмі: "Господь царює. Да радується земля, да звеселиться велика сила островів!" (Пс. 97:1) Се сходиться з клячем 33 р. по Хр., великої громади в тім часі, а тепер великої громади в теперішній часі: "Спасення прийшло; спасай тепер, і пішли нам шасну долю." Вони приписують сю велику роботу Божого спасення або оправдання Його імені Його великому Оправдагелєві, Ісусу Христові, Божому Агнцеві, котрий сів на престолі о який Бог Єгова постарався для Нього, і що їх власне спасення приходить від Єгови через Ісуса Христа, а не від ніякої іншої криниці. Факти і докази які перейшли через минувші п'ять років безперечно доказують, що велика громада складається із людських сотворінь, котрі почули й прийняли і радуються Царством Божим під Христом. Пальми в їх руках неначе кажуть: "Ми витаємо Царя і Спасителя; ми посвячуємось і піддаємось йому. Наше спасення приходить від Нього, Предвічного Царя, котрим є Єгова, і через Ісуса Христа, Його помазаного Володаря світа." Вони отверто признають, що вони стали по стороні Господа.

ЗІБРАННЯ ХРАМУ

"В сій точці видіння Йоанна, як про се написано в Одкровенні семій голові, являється зібрання тих, що цілковито посвяtilися Єгові. Завважте тепер хто є зібраний: "І всі ангели стояли кругом престолу і старців і чотирьох животнох, і впали перед престолом на лица свої, і поклонились Богу." (Одкр. 7:11) Ісус Христос, Агнець

Божий сім на престолі слави своєї. Властю Бога Єгови Він взяв те високе становище в 1914 р., але се було три і пів роки опісля, коли зібрання храму взяло місце, коли то Він прийшов чинити суд. Стоючи навколо престолу, як се показано в Одкритті, були всі святі ангели. Се мусіло відноситися до часу, про котрий описує Юда: "Пророкував же про них і семий від Адама, Енох, глаголючи: "Ось, іде Господь із тисячами святих своїх, зробити суд над усіма, а докорити між ними усіх безбожних, за всі безбожності їх, що безбожно накоїли, і за всі жорстокості, що говорили проти Нього грішники безбожні." (Юди 14, 15) Се зазначило час коли Господь явився в храмі судити. Мойсей пророкував про се саме, коли він сказав: "Господь... прийшов із тьмами святих." (5 Мойс. 33: 2) Ті святі ангели є зібрані до служби Єгови і Ісуса Христа, і образ в Одкрит-

ттю показує, що се сталося в часі приходу Господа Ісуса Христа до храму; і се можна даліше поперти словами Ісуса, а іменно: "Як же прийде Син чоловічий у славі своїй, і всі святі ангели з ним, тоді сяде він на престолі слави своєї." (Мат. 25: 31) Се — судище Єгови на котрім засів Ісус Христос яко Суддя щоб дати присуди. Апостол Павло, описуючи ту саму річ, каже: "А приступили ви... до громади... і до судді всіх, Бога, і... Ісуса." (Жид. 12: 22-24) Суд у храмі зачинається від дому Божого." (1 Петр. 4: 17; Мал. 3: 3) Сими писаннями є виразно назначений час, що є доказом поза всякий сумнів, що велика громада в Одкритті 7: 9 не являється аж по приході Господа до храму, і що се не могло статися перед 1918 р., і відійности се вже сталося пізніше, по зіллять святого духа на всіх слуг Божих. — Діян. 2: 17, 18. (Даліше буде)

ЗМІСТ ВАРТОВОЇ БАШТИ З 1935 РОКУ

СІЧЕНЬ		ВЕРЕСЕНЬ	
Визволення (Часть 2.)	3	Нове Угоди (Часть 5., прох.)	131
Визволення (Часть 1., прох.)	10	Усповнення	132
Викриття Єгови (Часть 1.)	13	Нове Угоди (Часть 6.)	133
Викриття	13	Пророцтво	133
Викриття і Ного Викриття	14	Хто Був Святий	134
А. Річна Книга	2	Час Суду	134
Пророцтво з стар. 16.	2	Нічия	135
ЛЮТИЙ		Вірність	135
Викриття Єгови	19	Ного Віра	137
Ного Давид Представив	24	Один Єгова	138
Викриття Єгови (Продовження)	27	Нове Угоди (Часть 7.)	139
Викриття Рухом	27	Останок уведення	141
Викриття Єгови	31	Викриття	141
Період відкриття єврейських царств	18	Віра	142
Увага Про Ісуса	18	Споріднення	142
Викриття	18	ЖОВТЕНЬ	
МАРЕНЬ		Шукати Знання (Докінчення)	147
Викриття Єгови	35	Четверта Горі	148
Викриття	37	Проти Всіх	151
Викриття Ангелів	39	Шукати Знання	152
Викриття	40	Нове Горі	153
Викриття Єгови (з минулого числа)	41	Радісні Пісні	154
Викриття	41	Всесвітній Період Подарки	146
Викриття	43	ПАДОЛИСТ	
Викриття	46	Радісні Пісні (Часть 5.)	163
Викриття	48	Допир	169
КВІТЕНЬ		Радісні Пісні (Прод. з мин. числа)	172
Викриття Єгови (Часть 1.)	51	Срозуміння Пророцтва	174
Горі і Ного Армія	51	Переоображення	175
Актари	52	Річний Текст	162
Притворення Дороги	52	Інформація	162
Актари	55	ГРУДЕНЬ	
Викриття Єгови (Продовження)	59	Срозуміння Пророцтва	179
Викриття	59	Послушество	179
Пророцтво Ного	60	Споріднення до Пророцтва	180
Викриття Єгови (Часть 2.)	63	"Дом Заснає"	181
ТРАВЕНЬ		Візьмо Світло	183
Викриття Єгови (Часть 2., прох.)	67	Велика Громада (Часть 1.)	184
Викриття Єгови (Часть 3.)	72	Точка Перша	187
Викриття Єгови	75	Точка Друга	187
Одвога	76	Трета Точка	188
Шукати	77	Пальми	190
		Зібрання Храму	191